

1. Czy płeć psychologiczna rzeczywistego partnera różnicuje zadowolenie ze związku małżeńskiego w wymiarze ogólnym i w poszczególnych podskalach?

Wynik testu Shapiro-Wilka (Tabela 1) wskazuje, iż jedynie w przypadku skali samorealizacja rozkłady danych w poszczególnych grupach można uznać za zbliżone do normalnych ($p \geq 0,05$). Istotność różnic w skali samotności pomiędzy badanymi grupami zweryfikowano przy użyciu analizy ANOVA. Jednorodność wariancji w poszczególnych grupach sprawdzono za pomocą testu Levene'a.

	SMIK			
	1	2	3	4
	p			
Skala intymność	0,640	0,032*	0,017*	0,023*
Skala rozczarowanie	0,060	0,008*	0,001*	0,009*
Skala rozczarowanie, odwrócona	0,060	0,180	0,001*	0,009*
Skala samorealizacja	0,292	0,538	0,079	0,240
Skala podobieństwa	0,022*	0,034*	<0,001*	0,001*
Wymiar ogólny	0,470	0,161	0,004*	0,068

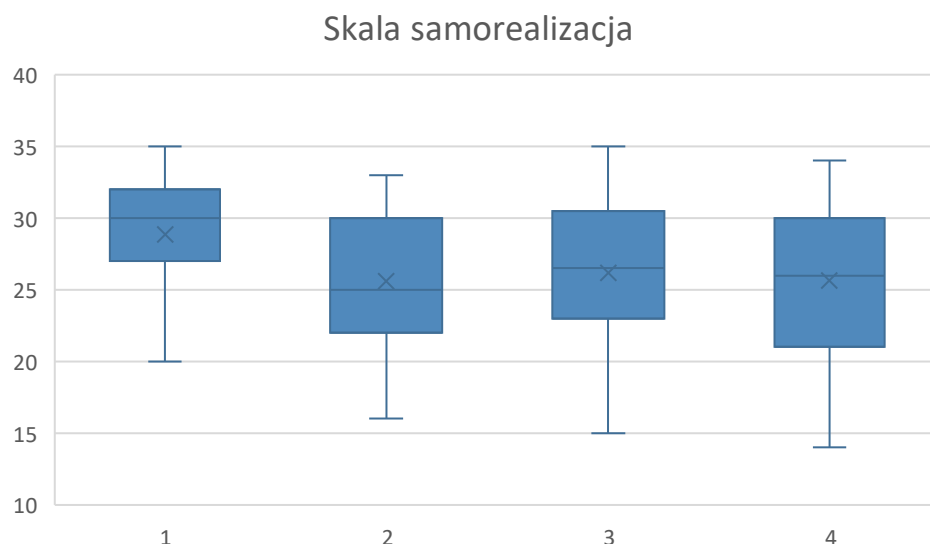
Tabela 1 Wynik testu normalności Shapiro – Wilka: płeć psychologiczna rzeczywistego partnera – skale (przy założonym poziomie istotności 0,05)

*wynik istotny statystycznie.

Wynik testu Levene'a (Tabela 2) należy uznać za nieistotny statystycznie ($p \geq 0,05$), co oznacza spełnienie założenia jednorodności wariancji. Jednoczynnikowa analiza wariancji ANOVA przeprowadzona dla skali samorealizacji wskazała na brak istotnych statystycznie różnic pomiędzy badanymi grupami ($p \geq 0,05$). Można stwierdzić, że płeć psychologiczna rzeczywistego partnera nie różnicuje zadowolenia ze związku w skali samorealizacji.

	Test Levene'a		ANOVA	
	F	p	F	p
Skala samorealizacja	0,98	0,406	1,75	0,162

Tabela 2 Wynik testu Levene'a oraz analizy ANOVA: skala samorealizacja (przy założonym poziomie istotności 0,05).

Rysunek 1 Skala samorealizacji w podziale na płeć psychologiczną (x-wartość średnia).

Z powodu braku normalności rozkładów danych pozostałe skale w podziale na płeć psychologiczną zbadano przy użyciu nieparametrycznego odpowiednika analizy ANOVA – testu Kruskala-Wallisa. Wynik testu przedstawiono w Tabeli 3. W przypadku wszystkich zmiennych odnotowano istotny wynik testu Kruskala-Wallisa ($p < 0,05$), co oznacza, że płeć psychologiczna rzeczywistego partnera różnicuje zadowolenie ze związku w wymiarze ogólnym oraz w analizowanych skalach.

	Test Kruskala - Wallisa	
	H	p
Skala intymność	13,33	0,004*
Skala rozczarowanie	9,50	0,023*
Skala rozczarowanie, odwrócona	9,37	0,025*
Skala podobieństwa	10,88	0,012*
Wymiar ogólny	10,72	0,013*

Tabela 3 Wynik testu Kruskala-Wallisa (płeć psychologiczna rzeczywistego partnera): skala intymność, rozczarowanie, rozczarowanie-odwrócona, podobieństw oraz Wymiar ogólny (przy założonym poziomie istotności 0,05)

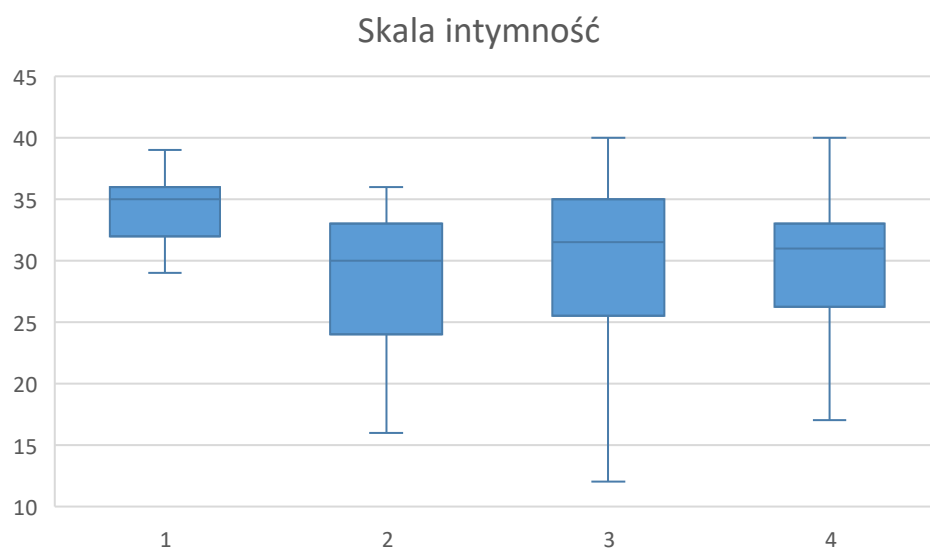
*wynik istotny statystycznie.

W celu sprawdzenia istotności różnic pomiędzy konkretnymi grupami, wykonano analizę *post-hoc* testu Kruskala-Wallisa. Wyniki testów *post-hoc* dla poszczególnych skali oraz dla wymiaru ogólnego przedstawiono w Tabelach 4 – 8. Przy założonym poziomie istotności można mówić o statystycznie istotnych różnicach w przypadku, gdy $p < 0,05$. Graficzną interpretację wyników testów przedstawiono na wykresach pudełkowych (Rysunek 1 – Rysunek 6).

Płeć psychologiczna	Skala intymność			
	1	2	3	4
1		0,002*	0,074	0,046*
2	0,002*		1,000	1,000
3	0,074	1,000		1,000
4	0,046*	1,000	1,000	

Tabela 4 Wynik testu post-hoc (wartość p): skala intymność (przy założonym poziomie istotności 0,05)

*wynik istotny statystycznie.

Rysunek 2 Skala intymność w podziale na płeć psychologiczną.

Płeć psychologiczna	Skala rozczarowanie			
	1	2	3	4
1		0,015*	1,000	0,570
2	0,015*		0,299	0,695
3	1,000	0,299		1,000
4	0,570	0,695	1,000	

Tabela 5 Wynik testu post-hoc (wartość p): skala rozczarowanie (przy założonym poziomie istotności 0,05)

*wynik istotny statystycznie.